

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 08.08.2006, sp. zn. 10 To 230/2006, ECLI:CZ:KSHK:2006:10.TO.230.2006.1

Číslo: 32/2007

Právní věta: Ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř., podle něhož v případě, že obviněný pokračuje v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek, dopadá rovněž na trvající trestný čin, např. trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 tr. zák. Sdělení obvinění tedy přerušuje páchání tohoto trestného činu a tvoří předěl, od kterého se další jednání posuzuje jako samostatný skutek. Bylo-li o uvedeném trestném činu konáno zkrácené přípravné řízení, nastávají účinky sdělení obvinění ve smyslu ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř. až doručením návrhu na potrestání obviněnému. Soud je povinen v souladu s ustanovením § 220 odst. 1 tr. ř. vyčerpat celý skutek, aniž by byl vázán časovým vymezením uvedeným v návrhu na potrestání, a v závislosti na tom upravit popis skutku ve výroku o vině. Zásada uvedená v ustanovení § 12 odst. 12 tr. ř. a její vliv na aplikaci obžalovací zásady v případech pokračování v trestném činu se u trvajícího trestného činu neuplatní.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 08.08.2006

Spisová značka: 10 To 230/2006

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Jednota skutku, Obžalovací zásada, Trvající trestný čin, Zanedbání povinné výživy

Předpisy: § 12 odst. 11 tr. ř.

§ 213 tr. zák.

§ 220 odst. 1 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové k odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. ř. zrušil v celém rozsahu rozsudek Okresního soudu v Trutnově ze dne 30. 3. 2006, sp. zn. 4 T 14/2006, a ve věci sám nově rozhodl o vině obžalovaného a o trestu.

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem ze dne 30. 3. 2006, sp. zn. 4 T 14/2006, uznal Okresní soud v Trutnově obžalovaného vinným, že od září 2005 do 24. ledna 2006 ve Š. M. ani nikde jinde neplatil řádně výživné na svou nezletilou dceru B. P., přestože mu tato povinnost vyplývá z ustanovení § 85 zákona o rodině a byla mu výslovně uložena rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 11. 11. 2002, sp.

zn. 12 Nc 554/2001. Tento skutek okresní soud kvalifikoval jako trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák., aniž by bylo ve výroku uvedeno, zda úmyslný trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák., anebo nedbalostní trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák. Okresní soud obžalovanému uložil podle § 213 odst. 1 tr. zák. nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců se zařazením do věznice s dozorem, tedy trest stejný, jaký je uveden i ve výroku tohoto rozsudku krajského soudu.

Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil do výroku o vině i trestu.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to zejména z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, přihlížel, pokud měly vliv na správnost přezkoumávaných výroků.

Napadený rozsudek byl vydán na podkladě řízení, které nevykazuje podstatné procesní vady, a na základě úplného dokazování. Okresní soud provedené důkazy logickým způsobem zhodnotil a vyvodil z nich - s níže uvedenou výjimkou, pokud jde o časové vymezení páčání trestného jednání - odůvodněná skutková zjištění.

Okresní soud postupoval nepřesně při stanovení doby páčání trestného činu - stanovení jejího skončení. Jak vyplývá z obsahu spisu, došlo k doručení návrhu na potrestání obžalovanému a tedy ke sdělení obvinění obžalovanému dne 3. 2. 2006. Podle § 12 odst. 11 tr. ř., pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek. Sdělení obvinění tedy vždy přerušuje páčání pokračujícího či trvajícím trestného činu a tvoří předěl, od kterého teprve se další jednání posuzuje jako samostatný skutek. V daném případě tedy je správné vymezení doby páčání skutku do 3. 2. 2006. Soud je přitom povinen v souladu s ustanovením § 220 odst. 1 tr. ř. vyčerpávat celý skutek, aniž by byl vázán časovým vymezením uvedeným v návrhu na potrestání, a v závislosti na tom upravit popis skutku ve výroku o vině. Zásada uvedená v ustanovení § 12 odst. 12 tr. ř. a její vliv na aplikaci obžalovací zásady v případech pokračování v trestném činu se u trvajícím trestného činu neuplatní.

Další významnou vadou výroku o vině napadeného rozsudku byla skutečnost, že okresní soud ve výroku neuvedl jednoznačně právní kvalifikaci skutku, tedy trestný čin, jímž obžalovaného uznal vinným (byť v odůvodnění naznačuje, že měl na mysli úmyslný trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák., a nikoli nedbalostní trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák.). Postupoval tak v rozporu s ustanovením § 120 odst. 3 tr. ř. Z těchto důvodů byl krajský soud nucen napadený rozsudek ve výroku o vině a v důsledku toho i ve výroku o trestu zrušit a v novém rozhodnutí uvedené vady odstranit. Přitom se ztotožnil s právním závěrem okresního soudu vysloveným v odůvodnění napadeného rozsudku, že obžalovaný naplnil uvedeným jednáním zákonné znaky skutkové podstaty úmyslného trestného činu zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák., byť spáchaného, podle názoru krajského soudu, spíše v přímém úmyslu podle § 4 písm. a) tr. zák. Stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného je bezesporu vyšší než nepatrný (§ 3 odst. 2 tr. zák.), a to jak vzhledem k délce doby páčání trestného činu, tak vzhledem ke speciální recidivě obžalovaného. Proto byl obžalovaný jako trestně odpovědný pachatel důvodně uznán vinným uvedeným trestným činem. Z uvedených důvodů tedy krajský soud napadený rozsudek z podnětu odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. ř. v celém rozsahu zrušil a za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. nově rozhodl tak, že při upřesněných skutkových zjištěních, která v zásadě správně učinil okresní soud, uznal obžalovaného vinným úmyslným trestným činem zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák.

Dále krajský soud odůvodnil svůj výrok o trestu.